

Αντιπροσωπεία από το **NAP** και τη **νΚΑ Θεσσαλονίκης** συμμετείχε στην πρωτομαγιάτικη διαδήλωση στα **Σκόπια** μεταφέροντας το διεθνιστικό μήνυμα της συνάδελφωσης των λαών για το τσάκισμα του εθνικισμού και την απελευθέρωση από τα δεσμά του κεφαλαίου.

Στην Δημοκρατία της Μακεδονίας το εργατικό κίνημα προσπαθεί να ανακτήσει την δύναμη του. Η φτωχότερη ίσως χώρα της Ευρώπης είναι σήμερα ο “παράδεισος” των ξένων επενδύσεων και ο λόγος είναι απλός: Ο συνδυασμός του ελάχιστου εργατικού κόστους με τον μέσο μισθό να μην ξεπερνάει τα **200 ευρώ**, με την ελάχιστη φορολογία για το κεφάλαιο που απολαμβάνει προνόμια αποικιακού τύπου. Μετά την “ανεξαρτησία” το 1992 οι κατακτήσεις της γιουγκοσλαβικής περιόδου σταδιακά καταργήθηκαν και ολόκληρη η χώρα σήμερα μοιάζει με ένα **λούνα παρκ του καπιταλισμού**.

Το επίσημο συνδικαλιστικό κίνημα είναι **πλήρως ενταγμένο** στις κυβερνητικές και εργοδοτικές δομές. Τα συνδικάτα ελέγχονται από τα δύο μεγάλα κόμματα, το “σοσιαλιστικό” SDSM και το εθνικιστικό VMRO και ταυτόχρονα εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου είτε απευθείας, είτε μέσω “κοινωνικού διαλόγου” και ταξικής ειρήνης. Είναι διεφθαρμένα και αστικοποιημένα λειτουργώντας ως παρακλάδι της εκάστοτε κυβέρνησης. Σωματεία αλλάζουν χέρια από το VMRO προς το SDSM με μοναδικό κριτήριο την στήριξη της κυβέρνησης.

Σε αυτές τις συνθήκες το εργατικό κίνημα έγινε συνολικά αναξιόπιστο και κυριάρχησαν οι αρχές του φιλελευθερισμού και του ατομικού δρόμου. Η Πρωτομαγιά έγινε μια μέρα **“γιορτής”** και οι συγκεντρώσεις των συνδικάτων ήταν άμαζες ή έμοιαζαν περισσότερο με φεστιβάλ τραγουδιού και χορού χωρίς κανένα **ταξικό περιεχόμενο**.

Τα στάσιμα νερά ήρθε να ταραξει τα 3 τελευταία χρόνια η εμφάνιση της **Levica**, ενός γνήσιου αριστερού κόμματος που προσπαθεί παράλληλα να επαναφέρει στο προσκήνιο **την ταξική πάλη και το όραμα της εργατικής απελευθέρωσης**. Η προσπάθεια αυτή γίνεται στις πλέον δύσκολες συνθήκες. Τον τελευταίο χρόνο έγιναν κάποιοι εργατικοί αγώνες όπως η μάχη ενάντια στην απόλυση μια σοβαρά άρρωστης γυναίκας από τα super market **VERO** κ.α. Οι σύντροφοι από την Levica προσπαθούν να οργανώσουν ξανά την εργατική τάξη και η φετινή Πρωτομαγιά ήταν μια κρίσιμη μάχη.

Για **πρώτη φορά μετά από 27** χρόνια οργανώθηκε **ανεξάρτητη εργατική συγκέντρωση** σε σύγκρουση με τις αντίστοιχες συγκεντρώσεις των κυβερνητικών και εργοδοτικών συνδικάτων. Συμμετείχαν περίπου 300 διαδηλωτές, αριθμός που για τα δεδομένα της χώρας είναι ικανοποιητικός και σίγουρα μια καλή αρχή καθώς συγκεντώθηκαν όλες οι υπαρκτές δυνάμεις του εργατικού κινήματος με πλειοψηφικό στοιχείο την νεολαία. Αντίθετα στην συγκέντρωση του SDSM που ήταν περίπου ίδια σε συμμετοχή κυριαρχούσαν οι μεγαλύτερες ηλικίες και ειδικότερα όσοι απολαμβάνουν κάποια κομματικά ή κυβερνητικά προνόμια.

Η διαδήλωση της Levica ήταν μαχητική και έκανε στάσεις στο υπουργείο Εργασίας, την Βουλή και κατέληξε στο Κυβερνητικό Μέγαρο. Ένα από τα βασικά συνθήματα εκτός των παραδοσιακών ήταν το: **“Θα κάνουμε συνδικάτα στις επιχειρήσεις του Ζάεφ”**. Ο σοσιαλδημοκράτης πρωθυπουργός Ζόραν Ζάεφ είναι ταυτόχρονα και μεγαλοεπιχειρηματίας, ένας από τους πλουσιότερους ανθρώπους της χώρας, ήρθε στην κυβέρνηση με την υπόσχεση ότι θα περιορίσει τα ανεξέλεγκτα προνόμια του κεφαλαίου αλλά προφανώς ακολουθεί ακριβώς την ίδια ή και ακόμα πιο αντιλαϊκή πολιτική με τον εθνικιστή προκάτοχο του Γκρουέβσκι.

Στο τέλος της διαδήλωσης μπροστά στο κυβερνητικό μέγαρο έγιναν οι χαιρετισμοί από μέλη της Levica ενώ ένα σύντομο χαιρετισμό εκ μέρους του NAP έκανε ο **Παναγιώτης Ξοπλίδης** τονίζοντας εκτός από το διεθνιστικό μήνυμα της εργατικής Πρωτομαγιάς και την ανάγκη του κοινού αγώνα ενάντια στον εθνικισμό και τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς του NATO.

